



Arrest

**nr. 344 845 van 15 april 2026
in de zaak RvV X / XI**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-F. WILLEMS
Jordaenskaai 16/001
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. WILLEMS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 4 april 2023 als begeleide minderjarige België binnen met haar paspoort. Op 5 april 2023 verzoekt haar moeder om internationale bescherming. Het verzoek om internationale bescherming van haar moeder wordt op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van verzoekster als begeleide minderjarige ingediend. Op 30 april 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van haar moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 314 419 van 8 oktober 2024 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 16 oktober 2024 verzoekt verzoekster in eigen naam om internationale bescherming. Op 19 juni 2025 neemt de adjunct-commissaris een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is

de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend aan verzoeksters moeder wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op (...) 2012 in Merida. Je hebt op verschillende plekken gewoond, zoals bij je oma in Merida, in Puerto Ordaz en in een huis waar je niet graag woonde omdat het er vuil was en ratten rondliepen. Je bent in Venezuela tot het tweede deel van de vijfde graad naar school gegaan.

Toen er een elektriciteitspanne over het hele land was kwam er een man naar het huis op zoek naar je mama. Jullie verstopten jullie en de man ging na een tijdje terug weg. Wat later ging je naar het park met je oma, mama en papa. Twee mannen kwamen naar jullie toe en duwden je oma en papa op de grond en ze vroegen om jullie telefoons af te geven. Jullie deden dit. Enkele weken later stuurde je nonkel C(...) dat er ingebroken was en er hierbij computers die je papa repareerden waren gestolen. In 2020 was er de pandemie en kon je papa niet terugkeren naar Puerto Ordaz. Je bent in die periode lastiggevallen en achtervolgd door mannen.

Je papa had veel stress omdat hij werd lastiggevallen door een situatie met computers. Hij had zich zelfs een keer opgesloten met een mes in één van de kamers van het huis. Op een zekere dag ging je naar de kerk met je ouders. Je papa kreeg toen een computer mee van een jongen genaamd D(...) met de vraag om die te deblokken. Toen je papa dat deed, zag hij informatie over een agent van de CICIPC die kinderen misbruikten. Later werd die computer gestolen. Ook werden je ouders eens tegengehouden toen ze op de motorfiets reden. Ze wilden hierna klacht indienen, maar dat werd niet aanvaard.

Je verliet Venezuela samen met je mama, broer en zus op 30 maart 2023 en reisde naar België dat jullie de volgende dag bereikten.

Je mama deed op 5 april 2023 een verzoek om internationale bescherming. Jij stond toen op de bijlage van dat verzoek. Het verzoek van je mama werd door het CGVS op 30 april 2024 geweigerd omdat er geen geloof kon worden gehecht aan je mama haar verklaringen omtrent een situatie met een persoon genaamd D(...) en een andere situatie waarbij jouw papa een computer van een CICPC-ambtenaar in handen kreeg. Ze maakte dan ook niet geloofwaardig dat jullie problemen kregen met de Venezolaanse ordediensten. Daarenboven maakte ze niet aannemelijk bij terugkeer problemen te zullen kennen omwille van haar beperkt politiek engagement als student en de job van haar broer bij de oppositie. Bovendien slaagde ze er niet in concreet te maken dat jij bij terugkeer gevaar loopt.

Deze beslissing werd op 8 oktober 2024 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (RvV). Je mama stelde geen cassatieberoep in tegen deze beslissing.

Op 16 oktober 2024 diende je een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je papa zit momenteel verstopt dichtbij de grens tussen Venezuela en Brazilië.

Je mama heeft zich vorig jaar ingeschreven bij een politieke partij en werd gekozen om waarnemster te zijn bij de presidentsverkiezingen. Ook publiceerde ze boodschappen op sociale media tegen de president. De politie kwam naar het huis van de jongere broer van je mama en zei tegen hem dat je mama moest stoppen met zo'n zaken te plaatsen op sociale media, anders zouden er gevolgen zijn.

De week voor je interview op het CGVS werd je door een man in het opvangcentrum achtervolgd. Je was hier erg van geschrokken en vertelde dit diezelfde dag nog aan je psychologe en sociaal assistent.

Bij terugkeer naar je land van herkomst vrees je gevaar te lopen door de situatie met je ouders. Ook ben je bang dat je mama zal worden gevangengenomen en dat jullie dan alleen overblijven. Ook wil je niet terugkeren omdat je hier naar school gaat en dit wil afwerken.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg jij volgende documenten neer: je paspoort, identiteitskaart en geboorteakte, de identiteitskaart van je ouders, het rijbewijs van je moeder, de werkbadge en het diploma van je moeder, het blanco strafregister van je moeder, foto's van de overval in 2020, sociale media publicaties van je moeder, de verkiezingsoproeping van je moeder, foto's van de overval van je voormalig huis, algemene informatie omtrent Venezuela, een getuigenverklaring van je psycholoog, je bijlage 26, informatie over je vlucht naar België, een mail van je advocaat en een inventaris.

Op 4 december 2024 diende jouw moeder een tweede verzoek om internationale bescherming in. Zij verklaart dat jouw vader andere bedreigingen heeft ontvangen en hierdoor is moeten onderduiken in de jungle dicht bij de Braziliaanse grens. Voorts verklaart zij geselecteerd te zijn om als observator te werken tijdens de verkiezingen. Verder verklaart zij bij terugkeer problemen te zullen kennen omwille van haar politieke uitingen op sociale media. Ten slotte zegt jouw moeder zich vorig jaar te hebben ingeschreven bij de politieke partij Vente Venezuela.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde vrouwelijke protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Voorts verklaar je twee keer per maand naar de psycholoog te gaan sinds december 2024 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 09.04.2025 (verder NPO), p.9). Wanneer je wordt gevraagd naar de reden, zeg je dat je van opvangcentrum was veranderd en van nul moest beginnen en het hier moeilijk mee had (NPO, p.11). Gevraagd hoe het nu met je gaat, zeg je dat het een beetje saai is, maar dat je er wel vrienden hebt en er een park is (ibid.). Je legt verder nog een getuigenverklaring neer van je psycholoog (groene map, stuk 15). Dit is echter erg beperkt. Zo staat er enkel dat je sinds eind december 2024 wordt begeleid en wordt er kort vermeld welke doelstellingen de sessies hebben (ibid.).

Uit het verslag van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat je goed op de vragen kon antwoorden. Ook werden er tijdens het onderhoud bijvoorbeeld vragen gesteld over het dagelijkse leven in Venezuela, werden er specifiekere of extra vragen gesteld wanneer dit nodig was en werd er geprobeerd een sfeer te creëren waardoor je jou op je gemak zou voelen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in je administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat je verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-Generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Er dient te worden opgemerkt dat je verzoek om internationale bescherming voor een groot deel berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar tweede verzoek van 4 december 2024, waarvoor het CGVS de volgende beslissing nam:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming deels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen omtrent

de problemen die u en uw familie in Venezuela hadden. Ook maakte u niet aannemelijk bij terugkeer problemen te zullen kennen omwille van uw beperkt politiek engagement als student en de job van uw broer bij de oppositie. De veiligheidssituatie in uw regio noopte tenslotte niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV. U diende geen cassatieberoep in tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet, met name dat uw echtgenoot andere bedreigingen heeft gekregen en zich momenteel in de jungle nabij de Braziliaanse grens begeeft (verklaring volgend verzoek, punt 17), dient erop te worden gewezen dat het CGVS uw vorig verzoek afgewezen heeft wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RvV werden bevestigd. De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Bovendien dient erop gewezen dat u geen enkel bewijs neerlegt van deze nieuwe bedreigingen.

U legt opnieuw foto's voor van de inbraak en foto's waarop Dave te zien is (groene map, stuk 3). Zoals hierboven reeds beschreven werd uw vorig verzoek afgewezen omwille van een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Dit werd eveneens door de RvV bevestigd. U slaagt er niet in om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen door dezelfde documenten neer te leggen.

U maakt voorts niet aannemelijk dat uw familie in Venezuela problemen kreeg omwille van uw activiteiten op sociale media en omdat u werd uitgenodigd om (reserve)lid te zijn bij een stembureau voor de presidentiële verkiezingen in 2024.

Uw bereik op uw sociale media-profielen en de omvang van uw activiteiten blijkt ten eerste erg beperkt. U legt screenshots voor van uw profiel op X en op Instagram (groene map, stuk 5). Er dient opgemerkt dat u op X slechts 38 volgers hebt en op Instagram 410 (ibid.). Uit de screenshots blijkt verder ook dat u op X enkel andere mensen hun berichten deelt en geen eigen berichten plaatst en u op Instagram enkel in de maand augustus van het jaar 2024 berichten hebt gedeeld (ibid.).

U toont verder ook niet concreet aan dat uw activiteiten bekendheid zouden genieten bij de Venezolaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling van de Venezolaanse overheid zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen.

Uit de COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten van migratie van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf aanzien blijkt verder nog dat de Venezolaanse autoriteiten hun eigen burgers onderwerpen aan surveillance binnen en buiten Venezuela. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt echter dat een eventuele surveillance in het buitenland afhankelijk is van het profiel van de betrokken persoon en dat enkel zij die omwille van hun activiteiten of profiel een politieke bedreiging vormen voor het regime het risico lopen in het buitenland gemonitord te worden door de Venezolaanse autoriteiten. Ook is er sprake van infiltratie en spionage in landen en steden in het buitenland met grote concentraties Venezolaanse migranten, zoals Colombia, Miami en Madrid. De situatie is niet van die aard dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat onbekenden voor het Venezolaanse regime, die op sociale media de politieke situatie in Venezuela bekritisieren hierdoor in het vizier zouden komen van de Venezolaanse autoriteiten en dat deze laatste van deze activiteiten op de hoogte zouden zijn, noch dat deze tot problemen zouden leiden met de Venezolaanse autoriteiten. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van het Venezolaanse regime stond, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat ook uw activiteiten in België niet zichtbaar en bekend zijn voor de Venezolaanse autoriteiten. Er zijn dan ook geen indicaties aanwezig dat u bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van deze activiteiten.

U verklaart verder dat u als observator voor de verkiezingen bent opgeroepen en uw familie hierdoor problemen heeft gekregen (verklaring volgend verzoek, punt 17). U legt een screenshot neer van uw oproeping (groene map, stuk 6). In de oproeping staat te lezen dat u bent geselecteerd als vierde reserve lid in uw stembureau (ibid.). U verklaart hier nog over dat de vraag binnenkwam via de pagina van de Nationale Raad van de verkiezingen (CNE) (verklaring volgend verzoek, punt 17). Er wordt echter nergens vermeld dat u als verkiezingsobservator/waarnemer moet werken waarbij u verantwoordelijk zou zijn voor het toezicht op eerlijke en democratische verkiezingen. U verklaart verder dat leden van de UBCH uw huis zijn binnengetroten, de zonen van uw broer hebben ontvoerd en alles in het huis hebben vernield (verklaring volgend verzoek, punt 17). U zegt verder nog dat de UBCH aan de politie verklaarde dat dit de procedure is voor observators (ibid.). Het is geheel ongeloofwaardig dat de UBCH elk (reserve)lid van elk kiesbureau gaat

intimideren door hun huis binnen te vallen, alles te vernielen en zelfs familieleden te ontvoeren. Te meer omdat de CNE een overheidsorgaan is gedomineerd door regeringsloyalisten (blauwe map, stuk 1).

Bovenstaande doet concluderen dat u niet aannemelijk maakt dat uw familie in Venezuela problemen kreeg omwille van uw oproeping als vierde reserve lid van uw kiesbureau. Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat u hier bij terugkeer problemen door zou kennen.

Waar u verklaart dat u zich vorig jaar online hebt ingeschreven bij de Vente Venezuela partij en lid was voor de verkiezingen (verklaring volgend verzoek, punt 18) dient opgemerkt dat dit een blote bewering is die u niet staaft met enig concreet bewijs. Bovendien maakt u niet duidelijk of en hoe de Venezolaanse overheid op de hoogte zouden zijn van een online inschrijving tot een oppositiepartij. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u door uw lidmaatschap bij Vente Venezuela, die verder ook niet aangetoond is, in het vizier zou komen van de Venezolaanse autoriteiten noch dat u hierdoor problemen zou kennen. Ten slotte werd er in de beslissing van het CGVS reeds geoordeeld dat u niet aannemelijk maakte bij terugkeer problemen te zullen kennen omwille van uw beperkt politiek engagement als student en de job van uw broer bij de oppositie. Dit werd bevestigd door de RvV.

U verklaart ten slotte dat er mensen zijn die toekomen in de luchthaven in Venezuela en worden gearresteerd en zelfs verdwijnen (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Ook verklaart u te vrezen als verrader te worden beschouwd omdat u hier een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend (verklaring volgend verzoek, vraag 24). U legt hierbij krantenartikelen neer omtrent de situatie van een groep afgewezen verzoekers uit IJsland die bij hun gedwongen terugkeer werden aangehouden (groene map, stuk 8).

Uit de COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten van migratie van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgரா.বে/সিটেস/ডেফাউলট/ফাইলস/রাপোর্টেন/কোই_ফোকাস_ভেনেজুেলা_হুদুং_ভান_দে_অটরুইটেন_তেন_আনুইন_ভান_মুগরাতুে_20240513.pdf aanzien blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkelen hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat alle terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven. Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgedeede verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b) beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden problemen hebben gekend met de autoriteiten omwille van hun politiek profiel, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming. U reisde namelijk legaal naar België met een paspoort.

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw tweede verzoek kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen.

U legt opnieuw uw paspoort (groene map, stuk 1), identiteitskaart (groene map, stuk 2), rijbewijs (ibid.), werkbadge (ibid.), diploma (ibid.) en blanco strafregister (ibid.) neer. Er werd reeds geoordeeld dat deze

documenten informatie bezitten over aspecten van uw identiteit en leven in Venezuela en deze niet meteen ter discussie staan.

Wat betreft de berichten tussen u en uw moeder omtrent de situatie met de zonen van uw broer (groene map, stuk 7) en foto's van de inbraak in augustus 2024 (ibid.) dient opgemerkt dat hier geen bewijswaarde kan worden toegekend door de mogelijke inscenering en manipulatie. Documenten kunnen louter een ondersteunende functie hebben en zijn niet in staat de vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw verklaringen op te heffen.

U legt verder nog een volmacht voor in het kader van het opvragen van een klacht (groene map, stuk 4). Zoals hierboven reeds beschreven kunnen documenten louter een ondersteunende functie hebben. De bewijswaarde hiervan is dan ook zeer relatief.

Wat betreft de algemene krantenartikelen (groene map, stuk 8) omtrent de situatie in Venezuela dient opgemerkt dat dit slechts een algemene omkadering bevat en u niet in concreto aantoont hoe die van toepassing zijn op uw eigen situatie.

De inventaris die u voorlegt van de verschillende documenten (groene map, stuk 9) bevat louter informatie over de door u neergelegde documenten.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, § 2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Venezuela: [Situatieschets van 26 september 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20240926.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20240926.pdf) en EUAA: [Venezuela Country Focus van november 2023, beschikbaar op](#)

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijzen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situatieschets van 26 september 2024, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situatieschets_20240926.pdf en EUAA: Venezuela Country Focus van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf)

bleeft dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas, maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroom sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. Het hoofdstedelijk gebied Caracas kent het meeste geweld en de meest gewelddadige gemeentes bevinden zich in de staten Bolívar, Miranda, Yaracuy, Zulia en Carabobo. Ook de staten Miranda, La Guaira, Amazonas, Delta Amacuro en Aragua vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In de deelstaten Zulia, Táchira, Apure, Aragua en Guárico evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolívar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

De documenten die jij in het kader van deze asielmotieven neerlegt – foto's van de overval in 2020 (groene map, stuk 10), sociale media publicaties van je moeder (groene map, stuk 11), de verkiezingsoproeping van

je moeder (groene map, stuk 12) en foto's van de overval op je voormalig huis in 2024 (groene map, stuk 13) – werden reeds door je mama neergelegd en kunnen bovenstaande beoordeling dus niet wijzigen.

Verder verklaar je in België naar school te gaan en te vrezen bij een terugkeer naar Venezuela schoolachterstand te zullen hebben opgelopen mocht je je studie niet kunnen afmaken (NPO, p.8). Deze elementen zijn echter onvoldoende ernstig om als een daad van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of als ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking te worden genomen.

Ten slotte werpt je advocaat op dat je een angst hebt opgelopen voor mannen en hiervoor wordt opgevolgd (NPO, p.12). Dit blijkt echter niet uit het attest van je psycholoog dat je voorlegde (groene map, stuk 15). Hierin staan enkel kort wat hulpvragen/doelstellingen opgesomd (ibid.). Dat je hierdoor bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging koestert of ernstige schade zult oplopen is niet aannemelijk.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat jij geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De overige documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen.

Je paspoort (groene map, stuk 1), identiteitskaart (groene map, stuk, 2) en geboorteakte (groene map, stuk 3), de identiteitskaart van je ouders (groene map, stuk 8), het rijbewijs van je moeder (groene map, stuk 8), de werkbadge (ibid.), het diploma van je moeder (ibid.) en het blanco strafregister van je moeder (groene map, stuk 9) bevatten informatie over aspecten van de identiteit van je ouders en jezelf, wat niet meteen ter discussie staat.

De bijlage 26 (groene map, stuk 6) toont aan dat je in België de asielprocedure doorloopt en het document met je vluchtinformatie (groene map, stuk 7) geeft bijkomende informatie over je reisweg, zaken die wederom niet betwist worden.

De inventaris (groene map, stuk 5) bevat louter informatie over de neergelegde documenten.

Wat betreft de algemene informatie omtrent Venezuela (groene map, stuk 14) dient nog gewezen te worden dat deze krantenartikelen geen betrekking hebben op je eigen individuele situatie en dus geen bewijswaarde bevatten.

De mail die je advocaat op 12 december 2024 naar het CGVS stuurde (groene map, stuk 4) bevat louter de boodschap dat tussenkomt in je dossier en enkele documenten. Er kan verder geen bewijswaarde aan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept ze de schending van de materiële motiveringsplicht in.

Verzoekster onderbouwt dit als volgt:

"1.

Het CGVS oordeelde dat het verzoek van verzoekster onontvankelijk is nu zij geen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

'(...)' (p. 2 bestreden beslissing, stuk 5)

2.

Het is logisch dat het verhaal van verzoekster nauw verweven is met dat van haar moeder.

Verzoekster heeft evenwel weldegelijk ook eigen feiten aangehaald.

Zo heeft ze tijdens haar interview uitdrukkelijk verwezen naar de poging tot ontvoering die haar is overkomen.

'(...)' (p. 6 notities persoonlijk onderhoud, stuk 4)

Deze feiten zijn eigen en uitermate ernstig.

Het is duidelijk dat verzoekster gevaar loopt in Venezuela.

Deze feiten verantwoorden een afzonderlijk verzoek.

3.

Verzoekster kampt daarenboven met ernstige psychologische problemen.

Tijdens haar eerste interview heeft zij uitdrukkelijk om een vrouwelijke medewerker gevraagd.

'(...)' (stuk 3)

Tijdens het interview bij het CGVS werd hier aanvankelijk geen aandacht aan besteed.

Op het einde werd hier op aansturen van de raadvrouw van verzoekster toch kort naar gevraagd en herhaalde zij opnieuw een trauma te hebben en geen vertrouwen te hebben in mannen.

'(...)' (p. 12 persoonlijk onderhoud, stuk 4).

Hier werd door het CGVS niet verder op ingegaan.

Nochtans had verzoekster tijdens haar interview bij het CGVS ook een attest van haar psycholoog neergelegd waaruit blijkt dat zij onder meer begeleid wordt voor (stuk 6):

- (zelf)vertrouwen en spelplezier
- Emotieregulatie (Angstproblematiek)
- Identiteits- en seksualiteitsbeleving
- Inter- en intrapersoonlijke relaties verkennen
- Rouwverwerking/traumaverwerking

Daarnaast verklaarde ze tijdens het persoonlijk onderhoud het volgende:

'(...)' (p. 6-7 persoonlijk onderhoud, stuk 4)

Verzoekster kampt met een duidelijk trauma en wantrouwen ten opzichte van mannen.

Het CGVS heeft dit ten onrechte naast zich neergelegd en gesteld voorts verklaar je twee keer per maand naar de psycholoog te gaan sinds december 2024 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d. d. 09.04.2025 (verder NPO), p. 9). Wanneer je wordt gevraagd naar de reden, zeg je dat je van opvangcentrum was veranderd en van nul moest beginnen en het hier moeilijk mee had (NPO, p. 11°). (bestreden beslissing p. 2, stuk 5)

Er werd geen aandacht besteed aan het opgelopen trauma.

Nochtans betreffen dit ook eigen feiten.

Naar aanleiding van de negatieve beslissing heeft de raadvrouw van verzoekster de psycholoog verzocht om een uitgebreider verslag te maken.

Gelet op het beroepsgeheim stond zij daar weigerachtig tegenover.

Ze heeft uiteindelijk bijgaand verslag opgesteld waarin kort de problematieken worden weergegeven (stuk 7).

Hieruit blijkt dat er sprake was van intra familiaal geweld.

'(...)'

Verzoekster heeft dan ook wel degelijk eigen redenen voor een verzoek tot internationale bescherming.

In het land van herkomst is psychologische begeleiding nagenoeg onbestaande.

Bovendien is de kans groot dat zij wanneer zij wordt teruggestuurd naar Venezuela zij opnieuw in dergelijke gewelddadige situatie zal terecht komen.

Verzoekster brengt verschillende eigen feiten aan die haar kans op subsidiaire erkenning in de zin van artikel 48/4 vergroten, zij voldoet dan ook weldegeelijk aan de voorwaarden van artikel 57/6 § 3 6 Vreemdelingenwet.

Het verzoek dient dan ook ontvankelijk te worden verklaard."

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een verklaring van een psycholoog van 25 juni 2025 als nieuw stavingstuk gevoegd (stuk 7). De overige bij het verzoekschrift gevoegde stukken blijken reeds aanwezig in het administratief dossier.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-06*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

3.2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen." (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters moeder een verzoek om internationale bescherming indiende op 5 april 2023 en dat zij in het kader van haar verzoek op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) werd gehoord. Op 30 april 2024 werd verzoeksters moeder de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. De Raad besloot in zijn arrest met nummer 314 419 van 8 oktober 2024 eveneens om verzoeksters moeder niet te erkennen als vluchteling en haar de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Op 16 oktober 2024 dient verzoekster in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekster verklaart in dit kader dat haar vader verstopt is dicht bij de grens tussen Venezuela en Brazilië, dat haar moeder zich heeft ingeschreven bij een politieke partij, haar moeder gekozen werd om waarnemster te zijn bij de presidentsverkiezingen en haar moeder politieke boodschappen plaatst op sociale media. Bovendien verklaart zij de week voor haar persoonlijk onderhoud op het CGVS achtervolgd te zijn door een man in het opvangcentrum. Bij een terugkeer naar Venezuela vreest zij gevaar te lopen door de situatie met haar ouders en dat haar moeder gevangen genomen zal worden en ze alleen zal achterblijven. Tevens verklaart verzoekster in België naar school te gaan en dit te willen afwerken (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, 7-8). Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt verzoekster haar paspoort, identiteitskaart en geboorteakte, haar bijlage 26, de identiteitskaarten van haar ouders, het rijbewijs, de werkbadge, het diploma en het blanco strafregister van haar moeder, foto's van de overval in 2020, publicaties op sociale media van haar moeder, de verkiezingsoproeping van haar moeder, foto's van de overval in haar voormalig huis in 2024, algemene informatie omtrent Venezuela, twee verslagen van haar psycholoog, informatie over haar vlucht naar België,

een e-mail van haar advocaat, en een inventaris van de stukken neergelegd op het CGVS neer (AD, stuk 5, 'Documenten'; stukkenbundel verzoekster, stuk 7).

Blijkens de bestreden beslissing oordeelt de adjunct-commissaris dat verzoekster geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor haar rechtvaardigen, daar (i) haar verzoek om internationale bescherming voor een groot deel berust op dezelfde gronden die haar moeder aanhaalde ter staving van haar tweede verzoek om internationale bescherming van 4 december 2024, waarover het CGVS een beslissing heeft genomen waarvan de motivering integraal wordt hernomen (ii) de documenten die ze in het kader van deze asielmotieven neerlegt reeds door haar moeder werden neergelegd, (iii) het gegeven dat zij in België naar school gaat en bij een terugkeer naar Venezuela mogelijk een schoolachterstand zal oplopen mocht zij er haar studie niet kunnen afmaken, onvoldoende ernstig is om als een daad voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking te worden genomen, (iv) ze niet aannemelijk maakt omwille van haar beweerde angst voor mannen een gegronde vrees voor vervolging te koesteren of ernstige schade te zullen oplopen en (v) de overige door haar neergelegde documenten de bestreden beslissing niet kunnen wijzigen.

Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen argumenten of elementen aan op grond waarvan dient te worden besloten dat de bovenstaande motieven van de bestreden beslissing onredelijk of onjuist zouden zijn.

De Raad stelt in navolging van de adjunct-commissaris vast dat verzoekster haar verzoek in eigen naam grotendeels baseert op motieven die reeds door haar moeder werden aangehaald in het kader van dier tweede verzoek om internationale bescherming, dat door de verwerende partij niet-ontvankelijk werd verklaard op 19 juni 2025 omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde waren, of door verzoeksters moeder waren voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van die wet in aanmerking komt. De Raad heeft bij arrest met nummer 344 844 van 15 april 2026 het tegen deze beslissing ingestelde beroep verworpen. Deze beslissing dient derhalve als vaststaand te worden beschouwd.

De motivering in voormeld arrest van de Raad luidt als volgt:

"3.3.2. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing van het CGVS met betrekking tot verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoekster opnieuw verwijst naar de reeds in het kader van haar eerste verzoek om internationale

bescherming aangehaalde problemen met, en vrees voor, de Venezolaanse ordediensten in verband met computers die haar echtgenoot voor een zekere D. in bewaring zou hebben genomen en een andere computer van een ambtenaar van de CICPC die hij in handen zou hebben gekregen. Zij voegt toe dat haar echtgenoot andere bedreigingen heeft ontvangen en is moeten vluchten naar de jungle dicht bij de Braziliaanse grens. Tevens verklaart zij geselecteerd te zijn om als observator te werken bij de verkiezingen, maar zij dit niet kon doen omdat ze niet in het land was. Op 19 augustus 2024 zouden leden van de UBCh naar verzoeksters huis gekomen zijn op zoek naar haar en er alles vernield hebben. Daarbij zouden zij aan de politie verklaard hebben dat ze handelden op bevel van de autoriteiten in Caracas en dat dit de procedure is voor observators van de verkiezingen. Verzoekster voegt verder toe dat ze problemen zal kennen bij een eventuele terugkeer omwille van haar politieke uitingen op sociale media. Bovendien verklaart ze te worden beschouwd als een verrader omdat ze ergens anders asiel heeft aangevraagd. Verzoekster voegt verder nog toe dat ze ingeschreven is bij de politieke partij Vente Venezuela. Zij stelt bij terugkeer naar Venezuela te vrezen dat zij zal worden gearresteerd, ontvoerd of gemarteld en dat men haar kinderen pijn zal berokkenen. Ter staving van haar huidige verzoek legt ze tijdens de administratieve procedure kopieën neer van haar paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, werkbadge, diploma, blanco strafregister, foto's van de inbraak in haar woning van januari 2021, foto's van D., een volmacht betreffende het opvragen van een klacht, publicaties op sociale media, een oproeping voor de verkiezingen, berichten en foto's omtrent de inbraak in augustus 2024 en krantenartikels omtrent de situatie in Venezuela neer (administratief dossier (hierna: AD), stuk 6, verklaring volgend verzoek, vragen 17, 18, 20 en 24; stuk 4, 'Documenten').

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing met reden het volgende gesteld:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet, met name dat uw echtgenoot andere bedreigingen heeft gekregen en zich momenteel in de jungle nabij de Braziliaanse grens begeeft (verklaring volgend verzoek, punt 17), dient erop te worden gewezen dat het CGVS uw vorig verzoek afgewezen heeft wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de RvV werden bevestigd. De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Bovendien dient erop gewezen dat u geen enkel bewijs neerlegt van deze nieuwe bedreigingen.

U legt opnieuw foto's voor van de inbraak en foto's waarop D(...) te zien is (groene map, stuk 3). Zoals hierboven reeds beschreven werd uw vorig verzoek afgewezen omwille van een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Dit werd eveneens door de RvV bevestigd. U slaagt er niet in om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen door dezelfde documenten neer te leggen.”

Verzoekster betoogt in haar verzoekschrift dat de motieven waardoor zij haar land van herkomst verlaten heeft uiteraard niet veranderd zijn, en het logisch is dat zij haar verhaal opnieuw start bij de redenen voor het verlaten van haar land van herkomst, doch doet hiermee geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat de verklaringen die zij in het kader van haar huidig verzoek aflegt, voortbouwen op reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen, en zij bovendien geen enkel bewijs neerlegt van deze nieuwe bedreigingen. Verzoekster herhaalt verder louter dat het in Venezuela uitermate moeilijk is om een klacht in te dienen en hiervan een kopie te bekomen, maar doet hiermee evenmin afbreuk aan het bovenstaande. Zij wijst andermaal op de volmacht die ze aan haar zus gegeven heeft om een kopie op te vragen van de klacht die zij zou hebben neergelegd (stukkenbundel verzoekster, stuk 3), doch dit document kan niet méér aantonen dan dat, met name dat verzoekster haar zus gemachtigd heeft om voor haar een kopie te bekomen van een klacht die zij zou hebben ingediend, en niet dat verzoekster deze klacht ook effectief heeft ingediend. Waar zij verder in dit kader aanvoert dat haar niet verweten kan worden dat zij geen bijkomende bewijzen kan voorleggen met betrekking tot de feiten waarom zij het land verlaten heeft, wijst de Raad erop dat dit haar niet verweten wordt in de bestreden beslissing, maar daarin wel terecht wordt vastgesteld dat zij geen enkel bewijs neerlegt van de nieuwe bedreigingen waarvan haar echtgenoot het slachtoffer zou zijn geworden. Verzoekster kan evenmin gevolgd worden waar zij stelt dat haar relaas de waarheid is, daar er tijdens haar verschillende interviews nauwelijks inconsistenties vast te stellen zijn, hoewel zij hierbij vele details en data gaf. De Raad merkt op dat de bijkomende verklaringen die verzoekster in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aflegt, de eerdere beoordeling in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, dewelke bevestigd werd door de Raad bij het arrest met nummer 314 419 van 8 oktober 2024, niet kunnen wijzigen. Verzoekster herhaalt verder louter nog dat haar man ondergedoken is, waarmee zij zich andermaal slechts beperkt tot een blote bewering. Verzoekster slaagt er bijgevolg niet in de bovenstaande motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

Voorts treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar hij vaststelt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar familie in Venezuela problemen kreeg omwille van haar activiteiten op sociale media en/of omdat ze

werd uitgenodigd om (reserve)lid te zijn bij een stembureau voor de verkiezingen in 2024 maar niet kwam opdagen.

Te dezen wijst de Raad er vooreerst op dat verzoekster geen coherente en aannemelijke verklaringen aflegt over het tijdstip en de manier waarop zij haar online gedrag al dan niet zou hebben aangepast in reactie op de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten ten aanzien van haar familie in Venezuela. Verzoekster verklaart dat zij in de periode van de verkiezingscampagnes en de presidentiële verkiezingen van juli 2024 veel gepubliceerd heeft over de fraude en wantoestanden onder Nicolas Maduro en dat zij tot midden september, begin oktober publiceerde "op een constante manier". Dit impliceert dat zij vanaf dan minder frequent of regelmatig politiek actief was op haar sociale media. Verder in haar verklaringen verwijst zij naar de wet die op 29 november 2024 in werking trad (Organische wet van Simon Bolivar) op basis waarvan het voor de Venezolaanse regering mogelijk is om (gepercipieerde) tegenstanders aan te pakken, waaronder mensen die hun opinies ten opzichte van de regering uiten en mensen die de verkiezingen als frauduleus beschouwen. Zij herhaalt dat zij dit gedurende de hele verkiezingsperiode heeft gedaan en voegt in dit verband toe dat zij haar publicaties begon te verminderen omdat ze bang was dat haar familie in Venezuela zou worden aangevallen. Aldus is verzoeksters suggestie als zou de inwerkingtreding van voormelde wet haar ertoe hebben aangezet minder frequent haar ongenoegen over de Venezolaanse regering kenbaar te maken op sociale media niet te verenigen met haar eerdere verklaring dat zij niet meer constant publiceerde vanaf halverwege september of begin oktober, zijnde zo'n twee maanden vóór de inwerkingtreding van voormelde wet. Bovendien zouden er op 19 augustus 2024 leden van de UBCh haar thuis komen zoeken zijn en daarbij de zonen van deze broer hebben ontvoerd, het huis binnengevallen zijn en alles hebben vernield. De politie zou haar broer bedreigd hebben en hem gezegd hebben dat zijn familie in het buitenland beter zou moeten letten op de familie die zich in Venezuela bevindt (AD, stuk 6, verklaring volgend verzoek, vraag 17). Dat verzoekster in die context van ernstige en directe bedreigingen ten aanzien van haar familie in Venezuela nog doorgaat met het regelmatig publiceren van regeringskritische berichten tot halverwege september of begin oktober, dan wel tot de inwerkingtreding van voormelde wet eind november, en hier nota bene niet volledig mee stopt maar haar online oppositieactiviteiten louter "vermindert", is niet logisch. Verzoekster bevestigt in haar verzoekschrift tot op heden regeringskritische berichten te posten op sociale media en voegt hiervan meerdere screenshots (stukkenbundel verzoekster, stuk 4). Nochtans verklaarde zij dat in januari of februari 2025 haar andere broer uit zijn huis werd meegenomen door de politie en naar hun kantoor werd gebracht waar hij zou zijn mishandeld en later ook afgeperst, feiten waartegen hij tevergeefs klacht zou hebben proberen indienen (AD, stuk 6, verklaring volgend verzoek, vraag 17). Verzoeksters gedrag valt hoegenaamd niet te rijmen met haar beweerde vrees voor aanvallen tegen haar familie in Venezuela en het feit dat dergelijke aanvallen en intimidaties al zouden hebben plaatsgevonden.

Verder kan de adjunct-commissaris worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt overweegt:

"U toont verder ook niet concreet aan dat uw activiteiten bekendheid zouden genieten bij de Venezolaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling van de Venezolaanse overheid zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen.

Uit de COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt verder nog dat de Venezolaanse autoriteiten hun eigen burgers onderwerpen aan surveillance binnen en buiten Venezuela. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt echter dat een eventuele surveillance in het buitenland afhankelijk is van het profiel van de betrokken persoon en dat enkel zij die omwille van hun activiteiten of profiel een politieke bedreiging vormen voor het regime het risico lopen in het buitenland gemonitord te worden door de Venezolaanse autoriteiten. Ook is er sprake van infiltratie en spionage in landen en steden in het buitenland met grote concentraties Venezolaanse migranten, zoals Colombia, Miami en Madrid. De situatie is niet van die aard dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat onbekenden voor het Venezolaanse regime, die op sociale media de politieke situatie in Venezuela bekritisieren hierdoor in het vizier zouden komen van de Venezolaanse autoriteiten en dat deze laatste van deze activiteiten op de hoogte zouden zijn, noch dat deze tot problemen zouden leiden met de Venezolaanse autoriteiten. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van het Venezolaanse regime stond, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat ook uw activiteiten in België niet zichtbaar en bekend zijn voor de Venezolaanse autoriteiten. Er zijn dan ook geen indicaties aanwezig dat u bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van deze activiteiten."

Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat de adjunct-commissaris ten onrechte stelt dat de autoriteiten niet op de hoogte zouden zijn van haar politieke posts, daar zij tijdens haar gehoren reeds verklaarde dat haar familie erop werd aangesproken, herhaalt zij louter haar eerdere verklaringen, doch maakt zij niet concreet aannemelijk dat zij omwille van haar activiteiten op sociale media in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse overheid zou staan. Bovendien stelt de Raad vast dat de verklaringen waarnaar verzoekster in haar verzoekschrift specifiek verwijst betrekking hebben op een

waarschuwing die haar broer ontvangen zou hebben om in de kerk niets uit te spreken tegen de regering, maar hieruit niet blijkt dat haar broer gewaarschuwd zou zijn naar aanleiding van haar berichten op sociale media (AD, stuk 6, verklaring volgend verzoek, vraag 17). Verzoekster wijst er verder op dat uit verschillende gevoegde artikels blijkt dat de laatste maanden zeer veel arrestaties gebeurden van mensen die op sociale media hun ongenoegen uitten met betrekking tot het regime en voegt tevens wetgeving op basis waarvan arrestaties gebeuren omwille van politieke uitingen tegen het regime op sociale media (stukkenbundel verzoekster, stukken 7 en 8), doch maakt zodoende niet in concreto aannemelijk dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar kritische berichten op sociale media én haar of haar familie omwille daarvan (zullen) viseren, de voorgaande vaststellingen mede in acht genomen.

Waar verzoekster thans in het kader van haar huidige, tweede verzoek om internationale bescherming aanvoert dat zij als observator voor de presidentsverkiezingen van juli 2024 is opgeroepen en haar familie hierdoor problemen gekregen heeft, dient te worden vastgesteld dat verzoekster hier met geen woord over heeft gerept in het kader van haar beroep tegen de weigeringsbeslissing die werd genomen met betrekking tot haar eerste verzoek om internationale bescherming. Nochtans blijkt uit de neergelegde oproeping dat die dateert van juni 2024 (AD, stuk 4, 'Documenten', nr. 6) en verklaart verzoekster dat de inval door de UBCh bij haar thuis, waarbij de inboedel zou zijn vernield en de zonen van haar broer zouden zijn ontvoerd, plaatsvond op 19 augustus 2024, ter staving waarvan zij tevens enkele berichten en foto's neerlegt (AD, stuk 4, 'Documenten', nr. 7). De vaststelling dat verzoekster, zonder enige uitleg, heeft nagelaten tijdens voormelde beroepsprocedure melding te maken van deze vermeende feiten en de stukken ter staving ervan voor te leggen in een aanvullende nota, ten laatste ter terechtzitting op 11 september 2024, is van aard de geloofwaardigheid ervan ernstig te schaden.

De Raad dient verder in navolging van de adjunct-commissaris vast te stellen dat uit het document dat verzoekster neerlegt niet blijkt dat zij zou zijn opgeroepen als observator, maar wel als vierde reservelid (stukkenbundel verzoekster, stuk 5; AD, stuk 4, 'Documenten', nr. 6). Waar zij nog stelt dat uit haar relaas blijkt dat de autoriteiten op de hoogte zijn van haar afwezigheid bij de verkiezingen, stelt de Raad vast dat zij dit niet aannemelijk maakt, daar het niet geloofwaardig is dat de UBCh elk (reserve)lid van elk kiesbureau gaat intimideren door hun huis binnen te vallen, te intimideren en zelfs familieleden te ontvoeren, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangestipt en door verzoekster niet concreet wordt weerlegd.

Verder herhaalt verzoekster in haar verzoekschrift dat ze zich heeft aangesloten bij de politieke partij Vente Venezuela. Door louter haar verklaringen te herhalen, doet zij echter geen afbreuk aan het feit dat dit een blote bewering is die zij niet staft met enig begin van bewijs, en maakt zij evenmin duidelijk of en hoe de Venezolaanse overheid op de hoogte zouden zijn van een online inschrijving bij een oppositiepartij. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat zij door dit lidmaatschap, dat ze niet weet aan te tonen, in het vizier zou komen van de Venezolaanse autoriteiten.

Voorts wordt in de bestreden beslissing nog het volgende gesteld:

"U verklaart ten slotte dat er mensen zijn die toekomen in de luchthaven in Venezuela en worden gearresteerd en zelfs verdwijnen (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Ook verklaart u te vrezen als verrader te worden beschouwd omdat u hier een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend (verklaring volgend verzoek, vraag 24). U legt hierbij krantenartikelen neer omtrent de situatie van een groep afgewezen verzoekers uit IJsland die bij hun gedwongen terugkeer werden aangehouden (groene map, stuk 8).

Uit de COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkelen hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat alle terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een

veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b) beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden problemen hebben gekend met de autoriteiten omwille van hun politiek profiel, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming. U reisde namelijk legaal naar België met een paspoort.

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.”

Verzoekster voert aan dat de houding van de Venezolaanse autoriteiten ten opzichte van terugkerende vluchtelingen het laatste jaar is gewijzigd, en wijst erop verschillende artikels te hebben bijgebracht waaruit blijkt dat er steeds meer mensen worden vastgehouden zonder proces (stukkenbundel verzoekster, stuk 7). Verzoekster maakt hiermee echter niet concreet aannemelijk alle terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd, noch dat zij een profiel heeft dat de aandacht van de autoriteiten zou kunnen trekken, noch dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht stond van de Venezolaanse autoriteiten. Waar verzoekster verder beweert dat het rapport waarop de adjunct-commissaris bovenstaande analyse baseert, voornamelijk betrekking heeft op de situatie waarbij personen het land hebben verlaten omwille van humanitaire redenen en nadien vrijwillig terugkeren, en niet op personen die vertrokken zijn omwille van politieke redenen, en dat deze situaties enorm van elkaar verschillen, licht zij niet concreet toe in welke zin deze situaties verschillen en wat hiervan de gevolgen voor haar zijn. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekster verder in haar verzoekschrift zelf stelt Venezuela oorspronkelijk niet verlaten te hebben omwille van politieke redenen. Verzoekster hekelt verder nog dat “deze COI Focus dateert van voor de verkiezingen”, maar de situatie sindsdien grondig gewijzigd is, maar licht niet in concreto toe in welke zin de situatie gewijzigd is, noch wat hiervan de gevolgen voor het beweerde risico dat ze loopt dan wel mogen zijn. Uit de beschikbare landeninformatie, en met name de COI Focus “Venezuela. Situatieschets” van 26 september 2024, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, blijkt dat na de gecontesteerde presidentsverkiezingen van juli 2024 opnieuw massademonstraties plaatsvonden tegen de uitslag van de verkiezingen, die ook door heel wat landen en internationale waarnemers in twijfel is getrokken. Daarbij is de gewelddadige repressie door het regime van mensen die deelnemen aan betogingen en zich kritisch uitlaten over het regime opnieuw toegenomen, terwijl het regime eveneens een sfeer van wantrouwen en angst onder gewone burgers creëert en er weer meer willekeurige arrestaties lijken plaats te vinden om de bevolking te intimideren. In de beschikbare landeninformatie kan evenwel niet worden gelezen dat er thans sprake zou zijn van een systematische vervolging van personen louter omwille van hun lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij, hun rol in de oppositie, vanwege hun kritiek dan wel omwille van hun deelname aan demonstraties of betogingen tegen het Venezolaanse regime. Het is aan verzoekster om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel of bepaalde activiteiten dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar Venezuela. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekster zal worden blootgesteld aan vervolging bij terugkeer naar haar land van herkomst, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Venezuela, zoals deze blijken uit de beschikbare objectieve bronnen. Reeds in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat zij zelf geen vrees heeft aangehaald omwille van haar beperkte politiek engagement bij een universitaire politieke beweging en uit haar verklaringen niet blijkt dat zij hierdoor ooit problemen heeft gekend. Verzoekster maakte evenmin aannemelijk bij terugkeer problemen te zullen kennen omwille van het werk van haar oudere broer als protestants dominee bij een oppositiepartij. Waar zij thans in het kader van haar huidige verzoek beweert dat deze broer een waarschuwing heeft gekregen om binnen de kerk niets uit te spreken tegen de regering, kan uit haar verklaringen niet blijken dat de actie die de overheid tegen haar broer heeft ondernomen verder is gegaan dan deze ene waarschuwing (AD, stuk 6, verklaring volgend verzoek, vraag 17). Verzoekster maakt voorts niet aannemelijk dat zij omwille van haar beweerde

lidmaatschap van de politieke partij Vente Venezuela, ter staving waarvan zij geen enkel begin van bewijs bijbrengt, in het vizier van de Venezolaanse autoriteiten zou zijn gekomen. Zoals hoger werd toegelicht, kan evenmin worden aangenomen dat verzoeksters regeringskritische berichten op sociale media bekend zijn bij de Venezolaanse autoriteiten en zij omwille van deze berichten problemen zal kennen bij terugkeer naar Venezuela. Waar verzoekster nog aanvoert dat het niet ondenkbaar is dat ze bij een terugkeer zal worden aangehouden en haar gsm zal worden doorzocht, stelt de Raad vast dat dit louter een hypothetische vrees is die ze niet concreet aannemelijk maakt. Indien verzoekster daadwerkelijk vreest omwille van de inhoud van haar gsm in de problemen te zullen komen, weerhoudt niets haar ervan de volgens haar problematische elementen te wissen. Waar verzoekster nog toevoegt dat ze zonder aankondiging haar baan als onderzoeker bij een publieke instelling heeft opgezegd en stelt dat dit een verhoogd wantrouwen zal wekken en tot een grotere mate van toezicht zal leiden, kan niet blijken dat zij deze vrees eerder, in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, heeft aangehaald, wat de ernst en geloofwaardigheid ervan ondermijnt. Bovendien staft zij haar beweringen in dit verband niet, noch licht zij toe over welke concrete aanwijzingen of informatie zij beschikt dat de beëindiging van haar baan als onderzoeker het risico op vervolging in haar hoofde vergroot. Verder voert verzoekster, behalve haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, geen andere persoonlijke omstandigheden of elementen aan op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat zij bij terugkeer naar Venezuela gevisieerd zal worden door de autoriteiten.

Waar verzoekster hekelt dat ze enkel een interview bij de DVZ heeft gekregen, wijst de Raad erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van het CGVS behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is het CGVS immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet dat bij uitzondering kan worden besloten om geen persoonlijk onderhoud te organiseren wanneer de commissaris-generaal in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming van oordeel is dat ze een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of zijn gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de voormelde wet. Het feit dat er op het CGVS geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal c.q. de adjunct-commissaris overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst erop dat in casu uit lezing van het administratief dossier blijkt dat de DVZ overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidige volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster heeft geregistreerd en van haar een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaring blijkt dat verzoekster in de gelegenheid gesteld werd de nieuwe elementen in het kader van haar huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. Deze verklaring werd vervolgens overgezonden aan de adjunct-commissaris, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekster aan de DVZ werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekster de nieuwe elementen op basis waarvan ze haar huidig volgend verzoek heeft ingediend op nuttige wijze naar voor heeft kunnen brengen bij de DVZ. De Raad wijst erop dat aan verzoekster tijdens het onderhoud bij de DVZ in het kader van haar huidig volgend verzoek ook werd verduidelijkt dat het CGVS op grond van haar verklaringen aldaar zou nagaan of haar verzoek al dan niet ontvankelijk wordt verklaard, en dat het CGVS niet verplicht was om verzoekster voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het erg belangrijk was om alle nieuwe elementen ter ondersteuning van haar aanvraag reeds bij de DVZ aan te brengen of om uit te leggen waarom dit volgens haar niet mogelijk is (AD, stuk 6, verklaring volgend verzoek). Verzoekster was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen bij de DVZ.

Mede gelet op hetgeen hoger is uiteengezet, kan verzoekster niet overtuigen waar zij het verloop van haar interview bij de DVZ bekritiseert, stelt dat dit zeer beperkt en kort was en ze niet alle details en de nodige uitleg heeft kunnen geven bij de verschillende nieuwe elementen, en er meer aandacht besteed had moeten worden aan de vragen 18 tot en met 21. De Raad merkt op dat er verzoekster aan het einde van haar gehoor bij de DVZ werd gevraagd of zij nog iets toe te voegen had, waaruit blijkt dat haar de mogelijkheid werd geboden haar verklaringen aan te vullen. Bovendien licht zij niet in concreto toe wat zij eventueel nog had willen aanvullen. Waar zij van mening is dat de adjunct-commissaris niet over alle relevante informatie beschikte om met kennis van zaken een beslissing te nemen, concretiseert zij dit evenmin, en is het voor de Raad niet duidelijk waaruit dit zou blijken, noch welke impact dit zou hebben op de bestreden beslissing.

Verzoekster wijst verder op haar psychologische toestand en legt ter staving mailverkeer tussen haar en haar therapeut en een verslag van deze therapeut neer (stukkenbundel verzoekster, stukken 9 en 14). Uit dit laatste document, dat werd opgemaakt op 14 juli 2025, blijkt dat verzoekster zich heeft aangemeld voor psychotherapeutische begeleiding, die gestart is op 18 maart 2025, en dat zij duidelijke tekenen van ernstige psychologische stress vertoont. Uit dit verslag kan evenwel niet blijken dat de daarin opgelijste symptomen – verzoekster zou onder andere lijden aan slaapproblemen en concentratieproblemen, zich in een voortdurende angsttoestand bevinden, situaties of gesprekken vermijden die haar herinneren aan

bedreigingen in haar thuisland en een gevoel van machteloosheid hebben – objectief werden vastgesteld en niet louter de weergave zijn van de klachten die verzoekster in haar gesprekken met de therapeut zelf beschrijft en de indruk die zij daarbij wekt. Hoe dan ook kan dit verslag niet weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend bewijs van de problemen die verzoekster in Venezuela heeft meegemaakt dan wel vrees bij terugkeer. De therapeut stelt in haar verslag dat de symptomen die verzoekster vertoont indicatief zijn voor een doorgemaakt trauma en onmogelijk los kunnen worden gezien van haar vluchtgeschiedenis en huidige context, doch kan geen uitsluitel geven over de omstandigheden die ten grondslag zouden liggen aan verzoeksters mentale toestand, daar zij hiervoor volledig aangewezen is op wat verzoekster haar meedeelt.

In zoverre zij aanvoert dat haar psychologische situatie in Venezuela alleen maar zal verslechteren, temeer daar geen goede begeleiding is voorzien, dient de Raad erop te wijzen dat de beoordeling van dit risico uitsluitend toekomt aan de DVZ en dat verzoekster zich dient te wenden tot de daartoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De overige door verzoekster neergelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Haar paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, werkbadge, diploma en blanco strafregister hebben louter betrekking op haar identiteit en leven in Venezuela, welke elementen op zich niet ter discussie staan (AD, stuk 4, 'Documenten', nrs. 1 en 2; stukkenbundel verzoekster, stuk 1). De foto's van de inbraak in de woning in 2020 en van D. werden reeds neergelegd en beoordeeld in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming en betreffen geen nieuwe elementen (AD, stuk 4, 'Documenten', nr. 3). Aan de foto's en berichten met betrekking tot de inbraak in 2024 kan maar weinig bewijswaarde worden verleend daar zij door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld of verklaard (AD, stuk 4, 'Documenten', nr. 7; stukkenbundel verzoekster, stukken 2 en 6). De inventaris die verzoekster voorlegt bevat louter informatie over de door haar tijdens de administratieve fase neergelegde documenten (AD, stuk 4, 'Documenten', nr. 9). Voorts legt verzoekster verschillende artikels neer aangaande de situatie in Venezuela na de verkiezingen, aangaande de recente onrust, betreffende politieke vervolgingen en willekeurige arrestaties en de vrijlating van D., doch dient de Raad vast te stellen dat al deze documenten louter algemeen van aard zijn en verzoeksters persoonlijke problemen niet in concreto staven (stukkenbundel verzoekster, stukken 15-18).

In de mate dat verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, dient te worden herhaald dat geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden problemen met, en vrees voor, de Venezolaanse autoriteiten, zij verder niet in concreto aannemelijk maakt dat zij omwille van haar vermeende politieke activiteiten, dan wel het loutere verblijf in het buitenland en/of het indienen van een verzoek om internationale bescherming in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten staat en zij geen andere persoonlijke omstandigheden of elementen aanhaalt op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat zij bij terugkeer naar Venezuela door de autoriteiten zal worden geviseerd.

Verzoekster betwist verder niet dat uit de landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en niet blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en dat zij evenmin aantoonde dat zij bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in staat zou zijn om in haar elementaire levensbehoeften te voorzien. De motieven die dienaangaande worden uiteengezet in de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en voormelde landeninformatie, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekster geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviseerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Venezuela zou hebben gekend.

De Raad merkt voorts op dat verzoekster geenszins de analyse in de bestreden beslissing betwist dat geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze analyse vindt steun in de landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en wordt, daar zij door verzoekster niet wordt betwist, laat staan weerlegd, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.3. *Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze besluit dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.*

Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.”

In de mate dat verzoekster haar verzoek in eigen naam steunt op dezelfde gronden als deze die haar moeder aanvoert ter staving van haar tweede verzoek en waaromtrent definitief geoordeeld is dat zij geen aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming, brengt zij geen eigen feiten aan die een afzonderlijk verzoek in haar hoofde rechtvaardigen.

Verzoekster betoogt in haar verzoekschrift wel eigen feiten te hebben aangevoerd, en wijst op haar verklaringen betreffende de poging tot ontvoering in Venezuela, op grond waarvan het volgens haar duidelijk is dat zij gevaar loopt in Venezuela. De Raad merkt op dat deze poging tot ontvoering van verzoekster reeds is aangehaald door haar moeder in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming en deel uitmaakt van een relaas waaraan geen geloof kan worden gehecht, zoals door de Raad werd bevestigd in zijn arrest met nummer 314 419 van 8 oktober 2024. Het betreft derhalve geen eigen feit dat een apart verzoek in hoofde van verzoekster rechtvaardigt.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift verder aan ernstige psychologische problemen te hebben en wijst erop uitdrukkelijk om een vrouwelijke medewerker te hebben gevraagd, waaraan volgens haar aanvankelijk geen aandacht aan werd besteed. De Raad merkt op dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een gespecialiseerde vrouwelijke *protection officer*, en er aldus wel degelijk werd ingegaan op verzoeksters verzoek. Bovendien werd, zoals verzoekster in haar verzoekschrift betoogt, op het einde van het persoonlijk onderhoud op aansturen van verzoeksters advocaat gevraagd waarom verzoekster door een vrouw gehoord wilde worden, waarop zij aangaf meer vertrouwen en minder stress te hebben wanneer zij met een vrouw spreekt (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-12). Verzoeksters kritiek dat hier vervolgens niet verder op werd ingegaan is niet dienstig, nu uit haar verklaringen duidelijk blijkt dat zij haar wantrouwen ten aanzien van mannen linkt aan wat zij heeft meegemaakt in Venezuela en zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS de kans heeft gekregen om de problemen die zij in Venezuela heeft gekend en de redenen waarom zij haar land verlaten heeft en er niet naar kan terugkeren uitvoerig uiteen te zetten en er haar hierover bijkomende vragen werden gesteld (AD, stuk 7, vragenlijst, vraag 3.6, AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-9, 12).

Voorts wijst verzoekster erop een psychologisch attest te hebben neergelegd waaruit blijkt dat zij onder meer wordt begeleid op het vlak van *“inter- en intrapersonlijke relaties verkennen”* en *“rouwverwerking/traumaverwerking”* (AD, stuk 5, 'Documenten', nr. 15), alsook op haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud met betrekking tot het incident in het opvangcentrum waarbij zij zou zijn achtervolgd door een man. Zij meent dat zij met een duidelijk trauma en wantrouwen ten opzichte van mannen kampt en de verwerende partij hier geen aandacht aan besteedt. In de summiere verklaring van verzoeksters psycholoog neergelegd op het CGVS wordt evenwel geen diagnose gesteld en verzoekster brengt geen verder stukken bij die de psychologische impact van het incident in het opvangcentrum attesteren. De verklaring van de psycholoog van 25 juni 2025 gevoegd bij het verzoekschrift herneemt de inhoud van de eerste verklaring en voegt hieraan toe dat verzoekster een verleden van intrafamiliaal geweld heeft waar zij nog steeds de gevolgen van draagt. Er wordt toegelicht dat verzoekster een zeer gevoelig meisje is dat moeite lijkt te hebben om grenzen aan te geven en soms vastloopt in sociale relaties, en dat zich zeer zorgend toont naar haar moeder en jongere broer en zus (stukkenbundel verzoekster, stuk 7). Uit deze summiere toelichting kan evenmin blijken dat verzoekster met een trauma kampt omwille van slechte ervaringen met mannen dan wel om enige andere reden, dit nog daargelaten de vaststelling dat deze verklaring geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden die aan de oorsprong zouden liggen van de daarin vermelde psychologische klachten. Dat verzoekster in het verleden het slachtoffer zou zijn geworden van intrafamiliaal geweld werd bovendien eerder niet aangehaald door verzoekster of haar moeder en houdt geen verband met de vervolgingsfeiten die zich volgens hun verklaringen hebben voorgedaan in Venezuela en op grond waarvan zij internationale bescherming vragen. Verzoekster geeft verder in haar verzoekschrift niet de minste duiding of toelichting bij het intrafamiliaal geweld waarvan zij het slachtoffer zou zijn geworden in Venezuela. Haar uiterst summiere verklaringen hierover kunnen derhalve niet volstaan om te besluiten dat verzoekster eigen feiten aanvoert die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming in haar hoofde rechtvaardigen.

Waar verzoekster in dit kader nog betoogt dat psychologische begeleiding in Venezuela nagenoeg onbestaande is, dient te worden vastgesteld dat zij dit niet aantoonst en dat, indien zij van oordeel is dat zij om medische redenen in de onmogelijkheid verkeert terug te keren naar Venezuela, zij de daartoe geëigende

procedure dient te volgen en een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient aan te vragen.

De overige door verzoekster tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing toegelichte pertinente redenen, die door verzoekster niet worden betwist, laat staan ontkracht, geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie van haar vluchtmotieven.

Aldus blijft verzoekster in gebreke de hoger weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan de adjunct-commissaris terecht besluit dat zij geen eigen elementen aanhaalt die een afzonderlijk verzoek in haar hoofde rechtvaardigen, te weerleggen. Deze motieven blijven onverminderd overeind en worden door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.2.3. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek in haar hoofde rechtvaardigen. Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster en dient het beroep te worden verworpen.

3.2.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT